

טיול "צוות" כפר סבא בצרפת, יולי 2017

ביום הבסטיליה יצאנו לדרך, אל טיול רבגוני ססגוני ורב ערך
נגבה של פגסוס הכירה כל פלך, בסיפורים היא מילאתנו וגם משלים
שכל תכליתם לשפר החיים.

העת להזכיר לשם מה התכנסנו את הלואר, בריטני ונורמנדי הן
חרשנו אלפי שנות היסטוריה ושמות לרוב שמענו
יוליוס, אוגוסטוס; שארל וקארל, פיליפ ואן ועוד כה רבים ששכחנו כמובן.
ראינו טירות ומצודות, כנסיות, קתדרלות ומספר נהרות נופים
ומראות עוצרי נשימה וחמש מתנות
ז'אן ד'ארק בת י"ז שחררה אורלאן ומחר בת י"ט היא תמות ברואן.
ובתוך השנתיים בפחות משבועיים, גמענו מראות שהרהיבו עיניים
שרטר', סומיר, שנונסוואנד'ה, אמבואז, וילאנדרי, וואו אין יופי כזה.
ואז מלואר ובו נאנט אל ברטן והים, צפונה וקדמה ונגבה שם גם
ואיזו הפתעה מצפה חיש מהר? בסיס צוללות גרמני סנט נאזר
מישראל למדנו על הטפלה באות "טית" ואין איש שנותר שם אדיש, לא
רוטט.

נעמי ריגשה בשירי ארצות חוץ, על מרלן, הארוך, השמן והגוץ
ועוד נעמי סיפרה על רב נודל הסב, וכלל לא מפתיע, לא עצמנו עפעף.
לאלמוג, שצבא ושריון בעורקיו סיפורים, שימלאונו מקיץ עד סתיו
אך ביננו חברים למי אין סיפורים, שיהיו מרתקים וגם מרגשים!
ואם ניתקל בדבר אמנות, אלגרה תדאג שנבין קצה החוט
פיזארו ומונה, רנואר ודגה, בזכותם לא נשכח את השם אטרטה
וזכרו יש ימים בהם עלמה אומרת, עיצמו עיניכם כי אפשר גם אחרת!

קיברון וגם ואן ומפרץ מוריבאן, מגליטים בויכוח בקרנק אלי רן
וברן יום אחד היה לילה, ומראה המצודה מלמטה למעלה
נשקף אל הים עם שקיעה מלהיבה, ומותיר בלב איש הרגשה מרהיבה
ונזכרתי: בספינה על נהר הלואר, אני שנפלתי הרגשתי כה מר
כשהכבש החליק ונשמט מדופנה, עד שנגבה מחר תחרף את נפשה
בעוצרה מונית באמצע תנועתה.

והנה דינאר ודינאן, ושעון מתנת אן
ואחד משיאי הטיוול סאן מלו, עין ומצלמה לא שבעות מיופיו
ומרן לקנקאל עם צדפות למכביר וגבעת התצפית לצלם מלוא העיר.
ועצרו הנשימה, הנה זה מגיע, מונט סאן מישל עצום ומפתיע
שלוש מאות מדרגות אל השיא נעפילה, רק תמונה קבוצתית נשימתנו
תרגיע
אך אבוי שרציתי לתעד שהייתי, הפקדתי מצלמה בידי נגבה. טעיתי...
היא צילמה וגרמה לדם להאיץ, כששאלה מדוע לא נכנס לה (לתמונה)
השפיץ...

ובאוטובוס מריחים ממש סירחון, היא ציוותה: נעליים - הרם בגאון

המקור לא נמצא והצחוק לא נגדע
היבטנו סביב וראינו בעין
שפל, גאות... אך נסיך - אין
אל חופי הצליחה וברן יום אחד היה לילה
ומראה המצודה מלמטה למעלה

בתום יום עמוס פעמינו נשים
אל בירת נורמנדי היא CAEN חברים.

ביום חמישי נדרכים אלי שיא, אל חופי הצליחה מגיעים, נורמנדי.
זוכים למתנה על גדות הלמאנש, פונט-דה-הוק האתר שזכרו לא יימש
נדהמים מעוזם של חיילי בנות הברית, שטיפסו למצוקים בלי אחור להביט
בדבקות ונחישות כבשו הפיסגה, וגרמו לגרמנים להתחיל בנסיגה.

משם לסנט מר אגליז מגיעים נפעמים, על ג'ון סטיל הצנחן הסיפור הוא
מדהים

איך ב-D Day צנח על גג כנסיה ונתלה מצנחו אל מול פני מלחמה
שעתיים השים עצמו מת וראה, את מראות הזוועה - עד שנשבה.

במקום, מוזיאון אמריקאי מרשים ושוק שהכל בו - כולל מישמשים
ואם לא די עד כאן ריגושים, נבקר בין קברי גיבורים נועזים
נוצרים ויהודים תשעת אלפים, קדיש מפי אלמוג ושירת הרבים
את עוצמת החוויה בהחלט ממחישים.

מגיעים לבאיה עמוסי חוויות, איזה ניגוד! מוזיאון לראות
בתוכו נהלך לאורכה של ריקמה אמנות, שאלגרה גילתה את פישרה
אשת ויליאם כבשה בזו הריקמה, שעות שיממון בהיעדר בעלה.
אך היום לא פנה ושימשו לא שקעה, ופנינו הפעם אל ארומנש היפה
שם, במסך היקפי נצפתה, הסטוריית מאה ימי לחימה.
מן הים ניבטים שרידי מזחים, שהובלו מבריטניה כנמלים ניידים
לאפשר את מימוש משימת הצולחים.

עם רכבת עולים לכנסיית אטרטה, אל אתנחתת תצפית שם ממש בפיסגה
והיום יום של יופי, יום כיף ורוגע, נהנים להביט על נוף משגע.
התנענו אל עבר הונפלייר ססגונית, בה גלריות ייחודיות אין אחת עממית
והבחורות על קרוסלה שוברות מענית

הגם שמחר צפויים עינוגים, את הטיול הערב כולם מסכמים
ואיך נעשה זאת מבלי הודיה
לאלי יקירנו וללאה המדהימה שהנהיגה קבוצה ממש לתפארה
שכל מה שהערב נאמר בשבחה, לא נושא קורטוב הגזמה.

ולאחת ויחידה שבחרנו מתחילה
שנחישות ורגישות למופת היא שילבה
שהידע שלה עצום להפליא
שקשב ונועם בידיה הם כלי,
גם ביום הנוסף לא תמעט הרגשה
שזו הקבוצה ואין עוד בלתי.
מה נעמת ויפית גם נאוית לנו נגבה
שום חרוז לא ישווה לך
כולך נתינה ומלאת אהבה
כוס נרים לכבודך וגם בה אהבה

ולסיום: נהיה עוד בפריז, רואן וגן מונה

אך אין כמו ארץ ישראל

כתב: אהוד גרוס